

ІМ'Я & СИМВОЛ. САКРАЛЬНИЙ ЗМІСТ УКРАЇНСЬКОЇ АЗБУКИ

2. Азбука як божественне послання

--- ІА їотировань їжсь малъ Лігатура І-А		Ця літера фігурує лише у сх-сл. текстах. 1. Літера ІА (Юс малий йотований) поєднує І (Іже) та А (Юса малого). Коли Юс малий асоціюється з «насінням» світла в душі, то Юс йотований – з моментом, коли це насіння проросло і з'єдналося з Божественним світлом. 2. Візуально ІА виглядає як вертикальна вісь / промінь (І), до якої приєднане духовне зерно (А). Символізує духовний зв'язок, який став нерозривним. Людина не просто «несе» світло, але «прикута» до нього любов'ю. «Слово», яке не просто стало плоттю, а підняло цю плоть до Неба. 3. У давніх текстах ця літера часто з'являлася в займенниках та словах, що вказували на дію Духа або на глибокі внутрішні стани. Символізує також оновлену пам'ять і чисту совість: «нове вино» у нових міхах (Матвія 9: 17). Це стан повної свіжості сприйняття, де кожен момент – це зустріч із Творцем.
--- ІЖ їотировань їжсь великъ Лігатура І-Ж		Після шиплячих вимовлялася як [ʒ], без йотизації. 1. ІЖ (Юс великий йотований) – «максимальна повнота» втілення. Якщо ІА (малий йотований) порівнюється з духовним насінням, то ІЖ (Юс великий йотований) – з плоттю, що стала Духом. Поєднання І (Іже) та Ж (Юса великого). 2. Графіка: Небесна вісь у Земній повноті. Візуально ІЖ – це вертикальний промінь І, що тримає на собі масивну, наповнену форму великого Юса. Навіть найщільніша матерія, земне тіло і весь матеріальний світ, цілком пронизані божественним світлом: «Ви бо були колись темрявою, а тепер ви – світло в Господі; поведіться, як діти світла» (Ефесянам 5:8). Трактатування: світло не просто всередині вас – ви самі стали світлом, внутрішнє світло стало настільки щільним і реальним, що перетворилося на матеріальну субстанцію (мал. 16). Символ «Нового Неба і Нової Землі», стан, де матерія більше не підвладна тлінню: «Бо ось Я створю нове небо та землю нову, і прикростей давніх не згадають уже, і не прийдуть вони на серце!» (Ісаїя 65: 17). У Новому Завіті – це описи світла під час Преображення на горі Фавор (мал. 17). За свідченням Євангелія від Матвія, під час молитви обличчя Ісуса «засяяло, наче сонце». Лука зазначає, що «вигляд Його обличчя змінився». Одяг Ісуса у Матвія став «білим, наче світло»; у Марка – «блискучим, дуже білим, як сніг, як жоден білильник на землі не може вибілити»; у Луки – «білим та блискучим». Апостолів осінила «світла хмара», з якої пролунав голос Бога-Отця: «Це Син Мій Улюблений ... Його слухайте» (Матвія 17:1–9, Марка 9:2–10, Луки 9:28–36); «...а були очевидцями Його величі. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли до Нього прийшов такий голос від величнійшої слави: „Це Син Мій Улюблений, в Якому Моє благовоління“» (2 Петра 1:16–18). Духовне світло неможливо уявити за допомогою фізичного тіла. У богослов'ї існує концепція «Божественного мороку» (мал. 18), автором якої є Псевдо-Діонісій Ареопагіт у праці «Про містичне

		богословіє» (V–VI ст.). Ідея походить із досвіду пророка Мойсея, який піднімався на гору Синай для зустрічі з Богом: спочатку Бог явився йому у фізичному світлі (палаючий куш). Потім Бог говорив з ним через хмару (приховане світло). Нарешті, Мойсей зійшов на саму вершину і ввійшов у морок, де перебував Бог (Вихід 20:21): «Він морок зробив покровом Своім» (Псалом 17: 12)¹. 2. Юс великий йотований – мова Вічності. Літера була рідкісною і використовувалася для позначення особливих граматичних форм, що вказували на завершену, вічну дію.
Це справжній фінал молитви «Аз єсть свѣт». Фінальна крапка втілення пройденого шляху: 1. Аз – іскра свідомості. 2. Ж – одухотворення тіла. 3. ЙЖ – повне злиття тіла, душі та духу з Божественним світлом. Момент, коли людина стверджує: «Я не просто маю світло, я і є це Світло у всій своїй повноті». Є останнім складним символом, який замикає коло подорожі алфавітом, перетворюючи кожну клітину тілесного єства на частину Божественного плану.		
		
Мал. 16. Кадр з кінофільму Матриця. Перевтілення Нео. Тіло стає світлом, знищуючи залишки его. Фото з відкритих джерел.		

	
Мал. 17. Преображення на горі Фавор. Ікона. Фото з відкритих джерел.	Мал. 18. Світло як «Божественний морок».

Далі буде.

¹ Відбувається поєднання протилежностей (Coincidentia oppositorum). У вищому духовному досвіді світло і темрява зливаються в одне. Вхідження в Божественний морок вимагає «закрити очі» розуму, відмовитися від логічних концепцій і людських імен Бога, оскільки Він є понад усяке ім'я та форму. Це стан абсолютного мовчання, де Бог пізнається через любов та особисте єднання, а не через раціональне аналізування. Таким чином, якщо людина сама стає світлом, вона отримує здатність увійти в цей Божественний морок без страху бути знищеною Його величчю.